

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 4 lipca 2011 r.

BH-1-041-283/11/3

DL-P-I-071-58/11/4

BPS/DSK-043-3713/11

SEKRETARIA
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 6.07.11 zał.
nr. 6453 podpis

Pani

Grażyna Anna Sztark

Wicemarszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Grażyna Pani Wicemarszałek,

W odpowiedzi na oświadczenie pana senatora Ryszarda Knosali złożone podczas 77 posiedzenia Senatu RP w dniu 26 maja 2011 r. dotyczące *parkowania pojazdów na trawnikach* uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Kwestia odpowiedzialności za niszczenie lub uszkodzanie roślinności na terenach przeznaczonych do użytku publicznego została uregulowana w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.) w Rozdziale XVII zatytułowanym Wykroczenia przeciwko urządzeniom użytku publicznego (art. 143-145 k.w.).

Zgodnie z art. 144 § 1 k.w. „*Kto na terenach przeznaczonych do użytku publicznego niszczy lub uszkodza roślinność lub też dopuszcza do niszczenia roślinności przez zwierzęta znajdujące się pod jego nadzorem albo na terenach przeznaczonych do użytku publicznego depta trawnik lub zieleniec w miejscach innych niż wyznaczone dla celów rekreacji przez właściwego zarządcę terenu, podlega karze grzywny do 1.000 złotych albo karze nagany.*”. Ponadto w razie popełnienia opisanego wykroczenia można orzec nawiązkę do wysokości 500 złotych (art. 144 § 3 k.w.).

Kierujący pojazdem, który wjeżdża, a następnie parkuje go na trawniku ponosi odpowiedzialność na podstawie wymienionego przepisu.

Podnieść należy, że przedmiotem ochrony w art. 144 § 1 k.w. jest należyty stan roślinności na terenach przeznaczonych do użytku publicznego. W szczególności przedmiotowej ochronie podlegają tzw. tereny zieleni, którymi w rozumieniu art. 5 pkt 21 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) są tereny wraz z infrastrukturą techniczną i budynkami funkcjonalnie z nimi związanymi, pokryte roślinnością, znajdujące się w granicach wsi o zwartej zabudowie lub miast, pełniące funkcje estetyczne, rekreacyjne, zdrowotne lub osłonowe, a w szczególności parki, zieleńce, promenady, bulwary, ogrody botaniczne, zoologiczne, jordanowskie i zabytkowe oraz cmentarze, a także zielenią towarzysząca ulicom, placom, zabytkowym fortyfikacjom, budynkom, składowiskom, lotniskom oraz obiektom kolejowym i przemysłowym. Penalizowane są zachowania niezgodne z prawem nie tylko na terenach zieleni miejskiej, ale na wszelki terenach przeznaczonych do użytku publicznego, a więc do użytku nieoznaczonej z góry liczby osób (*M. Kulik-Budyn, Kodeks wykroczeń. Komentarz, pod red. M. Mozgawy, LEX 2009.*).

Przedmiotem czynności wykonawczej z art. 144 § 1 k.w. jest roślinność, trawnik oraz zieleniec. Pojęcie roślinności jako takiej nie jest zdefiniowane w żadnym akcie prawnym, zatem należy przyjąć, że chodzi o ogół zbiorowisk roślinnych na określonym obszarze, stanowiącym teren przeznaczony do użytku publicznego. Trawniki (zwany też murawą) to zespół powiązanych ze sobą systemem korzennym traw pospolitych, wykorzystywany głównie w celach ozdobnych i estetycznych w parkach, ogrodach, skwerach, boiskach, stadionach itp. Trawniki, o którym mowa w art. 144 § 1 k.w. może, choć nie musi być strzyżony systematycznie w celu wytworzenia maksymalnej jednorodności i uniknięcia wytworzenia się chwastów i kwiatostanów. Zieleniec, podobnie jak trawniki, nie jest nigdzie zdefiniowany, aczkolwiek należy przyjąć, że chodzi o teren zieleni z trawnikami, klombami, krzewami oraz drzewami, na których mogą znajdować się fontanny, alejki, ławki, altany, miejsca do zabawy dzieci, stoły z krzesłami itp. (*T. Grzegorzczak, W. Jankowski, M. Zbrojewska, Kodeks wykroczeń. Komentarz, LEX, 2010.*).

Wskazać należy, że ustawowe zagrożenie karą grzywny do 1000 złotych albo karą nagany uzasadnia wymierzanie sprawcom czynów określonych w art. 144 § 1 k.w. kar w trybie postępowania mandatowego. Organy Policji i inne organy uprawnione do

prowadzenia postępowania mandatowego nie podlegają Ministrowi Sprawiedliwości. Uniemożliwia to merytoryczne odniesienie się do zarzutu zawartego w oświadczeniu odnośnie odmawiania przez funkcjonariuszy Policji lub straży miejskiej ukarania osoby parkującej pojazd na trawniku w opisanych w oświadczeniu okolicznościach.

Słaba jakość trawnika (która najczęściej wynika z przejściowych niekorzystnych warunków pogodowych) nie może być traktowana jako okoliczność wyłączająca odpowiedzialność na podstawie art. 144 § 1 k.w., gdyż dla zastosowania normy przewidzianej w powołanym przepisie decydujące znaczenie ma przeznaczenie danego terenu, a nie stan roślinności na tym terenie w danym momencie.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że brzmienie art. 144 § 1 k.w. wydaje się być jasne i precyzyjne. Nie powinno więc przysparzać trudności w ocenie, czy konkretne zachowanie wyczerpuje znamiona stypizowanego w tym przepisie wykroczenia.

Do Ministerstwa Sprawiedliwości nie zgłaszano, by na etapie postępowań sądowych w sprawach o tego typu wykroczenia, treść przepisu, jego wykładnia czy stosowanie rodziło problemy.

Mając na względzie powyższe okoliczności nie wydaje się, aby zachodziła potrzeba tworzenia nowych przepisów wymierzonych przeciwko nagannym zachowaniom opisanym w oświadczeniu pana Senatora. Wystarczające powinno być wykorzystanie instrumentów prawnych już istniejących.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Zbigniew Wrona
PODSEKRETARZ STANU